

Helle Thornings Nytårstale 2012

Hvis altså at jeg havde været statsministeren....

Af Ole Egholm

Kære Danmark,

Det er en stor ære for mig i dag at holde min første nytårstale som statsminister for Danmark.

2012 bliver ikke et let år at gå ind til. Ikke alene i Danmark, men i hele Europa, ja i hele verden, har vi – igen i 2012 – enorme udfordringer, der kræver en god og kompetent regeringsledelse at stå igennem.

Fremtidsudsigten for Danmark ligger fortsat lunt, hvis vi sammenligner os med andre lande, og ikke mindst med vores EU-medlemmer i Sydeuropa. Men det gælder ikke om at sammenligne os med laveste fællesnævner, hverken indenfor eller udenfor EU. Danmark er også ramt af udsigten til recession i 2012, vi har også frygt for stigende arbejdsløshed, og ikke mindst, så har vi **et budgetteret hul i finansloven på over 100 milliarder DKK**. Et hul, vi muligvis godt kan give den tidligere regering en del af skylden for, men uanset ansvaret for fortiden, så er det nu vores ansvar at rydde op i økonomien fremadrettet, og selv om vi muligvis godt kan tåle at have dette enorme hul på 100 milliarder i 2012, så er det bestemt ikke et hul vi kan tåle ikke at gøre noget ved allerede nu.

Vi har i løbet af den sidste og meget voldsomme krise, der startede med de såkaldte subprime-lån i efteråret 2007, og kulminerede med konkursen hos Lehman Brothers i september 2008 og et historisk lavt aktieindex i Danmark i marts 2009 lært mange ting. Ja for det første er vi slet ikke færdige med at rydde op efter krisen, hvilket vi især mærker idet vi fortsat har en række bankkonkurser i Danmark også her i 2011.

Vi har lært fra erhvervslivet, at de, der hurtigt og præcist har lykkedes med at skære sine omkostninger også har lykkedes bedst med at ride krisen af. Ja mange af de dygtige virksomheder har endda lykkedes med at udvikle sig alt imens krisen har huseret. Vi har samtidig også konstateret, at de virksomheder, der fortsat har levet i forventningen om at "det går nok" og at "vi skal nok få salget tilbage igen snart" hører til den gruppe af virksomheder, der har klaret det værst, og det er også her, vi har set flest konkurser. Med andre ord, så kræver det en evne til at handle, og tage de kontroversielle beslutninger, hvis man vil overleve, eller bare klare sig nogenlunde igennem en krise som den, vi ser i internationalt erhvervsliv for tiden. **Man kan ikke bare sidde ned og gøre ingenting og tro, at det går over.**

Man skulle tro, at det samme gjaldt for regeringsførelse rundt i verden. Sådan burde det nok være. Og her er problemet nøjagtig det samme, som alle har sagt, at der er så mange lande – ikke mindst flere af vores mest udsatte EU-naboer i det sydlige Europa – der ikke får gjort de nødvendige reformer der skal til for at rette op på landets økonomi.

Og man kan spørge sig selv, om vi i **Danmark** nu gør det samme som de andre ved at acceptere, at vi har et underskud på statens finanser i 2012 på 100 milliarder kroner. For har vi styr på 2013, 2014 og årene herefter? Er der i virkeligheden noget der tyder på, at vi får et bedre indtægtsgrundlag i den danske økonomi i 2013 eller 2014?

Som landets statsminister vil jeg ikke acceptere en sådan laden-tingene-stå-til, og jeg vil ikke overlade det til min efterfølger at rydde op i et sådant underskud.

Danmark har brug for en lang række reformer – for tiden til en værdi af ikke mindre end 100 milliarder kroner – for at finde balance på statens budget, og det er nu vigtigere end nogensinde før, at vi i Danmark kan håndtere denne situation. Vi ligger endnu lunt i svinget, men med den lille og udsatte økonomi vi har i Danmark er det mere end ualmindeligt vigtigt, at der internationalt er tillid til, at Danmark er et af de lande, der ligger helt i top hvad angår økonomisk embedsførelse.

Vi skal kort sagt finde 100 milliarder DKK, som er udtrykket for vores aktuelle overforbrug. Vi skal lære, at det kan gå ned ad bakke, og vi skal acceptere at spænde bæltet ind, for vi HAR levet over evne.

Men samtidig skal vi også sikre et sundt og velfungerende erhvervsliv, der kan skabe vækst og bidrage til hele Danmark, til beskæftigelse og til finansieringen af vores samfund, som jeg gerne vil have tilbage som blandt de rigeste og mest trygge steder at leve og vokse op. Danmark ligger netop nu som verdens 16.-mest velhavende nation, og vel lyder det da fint, men det bør kunne blive meget, meget bedre.

Det kræver en række svære beslutninger at skære 100 milliarder i statens budgetter, men det er nødvendigt for at holde sammen på vores samfund. Og jo hurtigere og bedre vi får det gjort, jo bedre står vi selv og vores efterkommere i fremtiden. Det er ligesom hos tandlægen. Det gør ondt, det er ikke særligt rart, ej heller selvom tandlægen er flink, men det er altid bedre end at lade hullerne vokse! **Vi kan ikke fortsætte uden at gøre noget.**

Vi har derfor udarbejdet en række forslag, som vi nu vil gå i grundigere forhandlinger med samtlige politiske partier om at få løst, og jeg vil kort skitsere tankerne og idéerne bag dem:

Grundtanken i alle vores handlinger er

- 1) vi afskaffer en stor del af samfundets støtteordninger og mindre betydelige udgifter
- 2) vi vil skabe større åbenhed og bedre orden i det danske samfund
- 3) vi vil skabe et samfund, hvor de fattigste har det godt, og hvor de rigeste også har det godt, og ikke flygter fra

Tankerne lyder for den udenforstående måske ikke direkte som socialdemokratisk politik, men som bekendt er det i den for vores land alvorlige situation ikke alene hensynet til vores vælgere alene vi skal tage, men hensyn til Danmark og vores nations langsigtede overlevelse, det drejer sig om. Med disse tre grundpiller er det tanken, at alle i Danmark skal profitere af vores tiltag, ja alle, men selvfølgelig kan der være visse privilegerede grupper, der ikke fremover vil have adgang til samme privilegier, og derfor nok vil råbe op for at bevare dem. Endvidere er det også tanken, at det i endnu mindre grad skal kunne betale sig at være kriminel i Danmark.

Lad os starte med at kaste nogle af de gode ting på bordet, som en del af samfundets deltagere, den del, der bidrager med allermost i skattebetalinger, nok vil sætte pris på: **Vi vil nedsætte skatten på arbejde, og det til højst 50% i samlet skattetryk.** Det vil for umiddelbart koste statskassen 12 milliarder DKK, hvis det da ikke medfører, at de, der tjener fleste penge, hermed kommer til at tjene endnu mere. Jeg vil endda gerne afsløre, at det ikke er 50%, der er målet på længere sigt, hvor vi gerne vil have **marginalskatten ned på 40%.** Men det er en skattnedsættelse, som vi kan iværksætte fløks i 2012, og selvom det lyder fantastisk, så bliver den mere end fuldt finansieret – ja nærmest 100 milliarder kroner mere – når vi har gennemgået hele forslagspakken.

Vi vil også **sænke afgifterne på personbiler på hvide plader**, og det til allerhøjest 100% i registreringsafgift. På længere sigt vil vi eventuelt sænke registreringsafgiften yderligere til blot 50% af importprisen, men det vil komme i en senere lovpakke, når vi har set grundigere på effekten af første afgiftsnedsættelse og hele resten af vores budgetplaner. Denne afgiftsnedsættelse vil umiddelbart koste statskassen 3 milliarder DKK, hvilket vi dog vil tage igen andre steder i de nærliggende erhverv.

Men hvor skal de 100 milliarder DKK komme fra? Der er flere steder, hvor vi skal gøre op med års, nogle steder generationers, irrationelle tilskudsordninger:

Vi skal indenfor en kort årrække afskaffe **landbrugsstøtten**. På sigt er der besparelser på statsbudgettet på ikke mindre end 20 milliarder DKK, og vi skal i løbet af en kort årrække nå dertil. Med eller uden EU. Vi skal ikke tilpasse os EU i denne sammenhæng, og vi skal insistere på at få en ordning med EU der sikrer, at vi holder os udenfor det støttecirkus, som EU har oparbejdet gennem generationer, og som både gør vores egne landbrug overbureaukratiserede, som skævvrider konkurrencen, og som frådser med unødvendige skatte kroner. Dansk Landbrug har masser af andre muligheder for at leve og levere konkurrencedygtige produkter, men i det omfang, at andre lande gerne vil finansiere, at vi kan få billige landbrugsvarer til Danmark for de andre landes skatteyder kroner, så kan jeg kraftigt opfordre vores landmænd til at søge næring fra jorden, som ikke er omfattet af tilskudsordninger som de får i andre lande. Det er målet, at landbrugsstøtten er afviklet indenfor 5 år.

Vi skal også **tage vores tropper hjem fra Afghanistan**, og det bliver allerede i løbet af 2012. Vi skal ikke svigte vores internationale forpligtelser, men vi skal også anerkende, at netop vores troppers tilstedeværelse i Afghanistan reelt ikke bidrager med meget positivt. Det styre, vi hjælper til at blive på magten, er i forvejen blandt verdens mest korrupte regimer, og selvom vi bestemt ikke støtter taliban, er det ikke nogen fordel for verdens demokratiske udvikling at vi støtter et andet korrupt regime, hvor i øvrigt alt for mange af vores støtte kroner havner i de forkerte lommer.

Danmark har gjort en forrygende indsats i Libyen i kampen for at afskaffe en af verdens brutale diktatorer, og det er vigtigt at Danmark deltager i den slags opgaver. Så vi skal ikke opgive vores militære indsats, hverken i indland eller udland, men vi skal ikke sidde fast i formålsløse projekter, og vi må erkende, at vi ikke kan gøre nævneværdig forskel i Afghanistan. Jo længere vi bliver, desto flere milliarder spilder vi, og som var det ikke nok, så efterlader vi også dræbte landsmænd i snesevis og endnu værre måske så hundreder, tusinder af unge danskere med ar på sjælen af at have deltaget i en krig, som kan virke ganske formålsløs. Så udover de mentale besparelser vil vores tilbagetrækning fra Afghanistan spare

vores militær for omkring 3 milliarder DK om året samlet set – og rent faktisk, så har vi jo heller ikke råd til at spille krigere i et meget fjernt udland.

I samme drag – og ikke fordi vi er nogle slemme nogle, men fordi vi ærligt talt ikke har råd til det – skal vi **reducere vores ulands-bistand voldsomt**. Danmark har hvert år brugt over 15 milliarder DKK om året på ulandsbistand, og en stor del af denne bistand har ikke givet de forventede gevinster. Vi skal beskære vores ulandsbistand med 10 milliarder DKK om året, og fremover alene fokusere på projekter, der fremmer demokrati, uddannelse, sundhed og transparens. Med et ulandsbidrag på 5 milliarder DKK om året vil Danmark stadig stå som en af verdens store bidragydere – relativt set – og igen er udgangspunktet her, at samhandel med demokratiske nationer er bedre end simple bidragsordninger.

En anden af dansk demokratis achilleshæle er vores **folkekirke**. Folkekirken er en institution i Danmark, som jeg godt kan forstå, at mange mennesker er imod. Der er noget paradoksalt i et moderne demokratisk samfund, der samtidig bekender sig til en særlig form for statslig religion – troen på noget, som vi i alle vores andre videnskaber kort og godt kvalificerer som en god gang vrøvl. Men Folkekirken har også mange traditioner, og vi har stadig 80,3% af Danmarks befolkning, der er med i folkekirken og (mere eller mindre) frivilligt betaler kirkeskat. Det skal dog nævnes, at Staten fortsat finansierer visse præsteaflytninger og pensioner, og at denne nettoudgift er på omkring 1 milliard DKK, som vi skal spare fra 2013, da Folkekirken herefter alene skal finansieres af kirkeskatten, uden nogen for for bidrag fra skatteydere generelt.

I samme åndedrag vil vi nedsætte en kommission for at se, hvordan vi eventuelt kan adskille stat og kirke yderligere, idet det stadig forekommer mig mærkeligt – rent personligt – at vi har et samfund, der tror på noget særligt frem for noget andet. Jeg har svært ved at se, at et samfund skal have en særlig religion, og med tanker på, hvor mange samfund der fortsat bruger religion til at undertrykke sin befolkning, vil det være et moderniserende fremskridt for Danmark helt at sige nej tak til at støtte, medlemskab eller aktiv deltagelse i nogen form for religion. Af rent kulturelle årsager vil jeg derfor også bede udvalget om at se på muligheden for fortsættelse af en række af vores vigtigste kirkelige traditioner som dåb, bryllup og begravelse "uden Guds deltagelse", for nu at sige det populært.

Tilbage til skatteenedsættelserne, for her kommer også en række stramninger, der netop åbner for den generelle skatteenedsættelse: For det første kan vi fluks afskaffe de såkaldte **forskerordninger**, hvor vi tillader udlændinge at arbejde og leve i Danmark på bedre vilkår end os selv, fordi vi reducerer skattetrykket. Her ligger 100 mio DKK, men den dynamiske effekt vil være af langt, langt større betydning, jo lavere vores skattetryk bliver, idet vi dermed naturligt vil tiltrække alverdens veluddannede og kompetente udlændinge. I dagens Danmark har vi overordentligt svært ved at tiltrække højtuddannede og kompetence udlændinge, og det er en stor skam for vort samfund.

For det andet så vil vi indføre **nævneværdige afgiftsstigninger på arv**. Her bliver udgangspunktet – uanset hvem der er arving – at arveafgiften modsvarer skatten på arbejde. Man skal ikke kunne arve sig billigere til penge end hvis man tjener dem ved hårdt arbejde. Endvidere er ideen med en væsentligt højere arveafgift et længe udbredt socialdemokratisk ønske om at skabe meget større lighed i Danmark. For de, der arver flest penge, har oftest i forvejen været begunstiget af forældre, der har haft tid og især råd til at tage sig godt af sine børn. Derfor bliver det dobbelt uretfærdigt, hvis ikke også de fattiges børn får del i den arv,

der efterlades når folk afgår ved døden. Konkret foreslår vi, at arveafgiften sættes op til 40% - uanset hvem der arver - og at skattefriheden ved arv kun gælder de første 50.000,- DKK. Det vil umiddelbart bidrage med 10 milliarder DKK til samfundet om året, og ligesom vi vil se dynamiske effekter af skattelettelser, må vi dog også forvente, at provenuet ender med at blive lidt lavere. Men det bliver et vigtigt signal om, at det er vigtigere at arbejde for at tjene penge, end at læne sig tilbage og arve. Og det er jo ikke sådan, at der ikke bliver noget tilbage til arvingerne. Det er stadig langt bedre for rige folks efterkommere at arve 60% end at arve ingenting.

Og der er masser af andre afgifter vi tager fat på. Fra 2013 vil vi **afskaffe gulpladebiler** i Danmark. Dette betyder reelt en større udgift for erhvervslivet på godt 1 milliard DKK, som er en del af de penge vi giver til især børnefamilierne, der har brug for køretøjer med bagsæder. På den måde undgår vi de for samfundet og for miljøet tåbelige bagsædeudtag fra almindelige personbiler, som alene gøres for at undgå at betale skat.

Endvidere skal vi **indføre brændselsafgifter til alle brændselsbrugere**. Vi har i Danmark tradition for at lægge store afgifter på benzin til bilister, mens vi afgiftsfritager tog, fly, færger og landbrugsmaskiner. Men de griser jo lige så meget i naturen, og derfor er det skævt, at det ikke er alle, der betaler det samme i afgifter for fossile brændstoffer. Andre brændselsforbrugere skal også beskattes, på samme måde som privatbilisterne bliver det, og dette vil umiddelbart indbringe yderligere 8 milliarder DKK i statskassen.

På det erhvervspolitiske plan har vi en lang række stramninger og **større krav til åbenhed i erhvervslivet**, som bliver erhvervslivets "pris" for det lavere skattetryk. Vi er dog af den overbevisning, at denne "pris" som erhvervslivet betaler ved primært at udvise større åbenhed i virkeligheden er til direkte gavn for erhvervslivet selv, dels i form af et øget oplysningsniveau for alle i branchen, og dels i form af, at det dermed bliver sværere at begå lyssky forretninger i Danmark, hvilket også sikrer en mere fair og lige konkurrence.

Den samlede erhvervspakke består først og fremmest af en offentlig regnskabspligt for alle erhvervsdrivende, uanset selskabsform. Endvidere tilføjer vi væsentligt større krav til det indhold af årsrapporterne, som virksomhederne udviser, og hovedtrækkene er, at vi skal kende virksomhedernes præcise ejerforhold, deres omsætning, antallet af medarbejdere samt en række andre oplysninger, som ikke altid fremgår af de nuværende årsrapporter. Vi vil genindføre revisionskrav for alle anparts- og aktieselskaber, og vi vil også forlange revisionskrav fra samtlige andre virksomhedstyper. Kommanditselskabsformen har været uhensigtsmæssig, idet et kommanditselskab stort set alene etableres for at spare penge i skat, men samtidig har det vist sig som en møgfarlig selskabsform for de involverede, da der er solidarisk hæftelse. Vi vil per 01MAR12 ganske enkelt **afskaffe muligheden for at etablere kommanditselskaber fremadrettet**, og give de eksisterende kommanditselskaber 5 år til at organisere sig på anden vis. Endvidere vil vi sikre hurtigere opfølgning og bødekraft til virksomheder, der ikke lever op til disse åbenhedsprincipper.

Vi vil også forlange, at virksomhederne laver et såkaldt **socialt regnskab**, hvor vi sikrer offentligt indblik i, hvor mange skattebetalinger virksomheden rent faktisk bidrager til samfundet med.

Samlet set bidrager vækstpakken ikke med en øget beskatning for erhvervslivet, men det er vores klare vurdering, at en større orden i erhvervslivet også vil medføre et større

skatteprovenu, og på længere sigt – som følge af den større åbenhed, som initiativerne medfører – også bedre erhvervsmuligheder, der igen vil give større skatteprovenu. Vi kommer ikke til at røre ved erhvervslivets 25% beskatning, men vi vil reducere udbyttebeskatningen, sådan at det altid er marginalt mere attraktivt at tage udbytte frem for løn.

Den sidste achilleshæl i beskatningen af danskere bliver en **øget ejendomsbeskatning**. Her vil vi – over en 5-årig årrække - forøge beskatningen af fast ejendom til en årlig afgift på 2% af ejendommens offentlige vurdering – uanset ejendommens værdi eller formål. Denne ejendomsbeskatning bliver fundamental for indtægterne i statskassen, og vil når den er endelig gennemført bidrage med over 40 milliarder DKK til statskassen årligt. Den endelige implementering af denne betyder også, at vi skaber et grundlag for yderligere reduktion af skat på arbejde, som bør kunne reduceres til 40% når ejendomsbeskatningen er endeligt indført.

Og vi er ikke færdige endnu: Vi skal også anerkende, at en af vores allerstørste aktiver i den danske natur er de store områder af kystnærhed, som vi har. Vi har dog via tidligere lovgivning – og indrømmet – endda især takket været Svend Auken – lavet nogle lidt for restriktive love, der forbød nye bosættelser i Danmark i op til 3 kilometer fra kystlinjen. Loven er senest blevet blødt op for det område, der ligger fra 300 meter til 3 km fra kysten, men vi vil bløde det endnu mere op: **Vi skal tillade mere kystnært byggeri også i det, vi kalder "første række"**. Med sædvanlig respekt for, at kystlinjen tilhører alle danskere skal vi dog tillade, at hvis der er tale om ikke-fredet jord, eller jord, der gerne må dyrkes, så må jorden også bebos. De mest attraktive områder i Danmark er whiskybæltet og Risskov, og begge dele helst direkte til havet. Hvis vi skal sprede Danmarks velhavere ud over større områder skal vi inddrage mere af vores natur til skøn beboelse og glæde for danskerne. Vi skal naturligvis ikke indføre Franco-lignende tilstande fra dengang turismen startede i Spanien, men vi skal erkende, at de største aktiver netop er de kystnære områder, og at især Udkantsdanmark har masser af denne natur, og samtidig har stærkt brug for ressourcestærke beboere, der gerne vil bo kystnært. Det er ikke meningen, at vi skal se en fortsat affolkning i Udkantsdanmark. Vi vil gerne se en befolkningstilvækst her også, og derfor skal Udkantsdanmark have disse redskaber.

I Samme åndedrag skal vi NATURLIGVIS også **tillade udlændinge at købe sommerhuse i Danmark**, og selvom vi næppe kan håbe på, at vi bliver overrendt af tyske købere, så giver det da muligheden for nogle højere huspriser i Danmark, og dermed for et højere skattegrundlag for den faste ejendom, som vi gerne vil gøre til en vigtigere del af vores skatteprovenu. Endelig er vores særregel om udlændinges køb af sommerhus i Danmark en torn i øjet på udlandets syn på Danmark, fordi vi som danskere hellere end gerne køber ødegårde i Sverige, haciendas i Spanien, lejligheder i Tyrkiet og Bulgarien eller i bedste fald fast ejendom i Schweiz eller på Rivieraen.

Indtil videre har vi hermed skabt en nogenlunde balance på statens budgetter – og dette ved uændret aktivitet allerede fra 2013. Effekten bliver mindst følsom for forbrugerne, men det er klart, at afgiftsomlægningen vil påvirke visse priser, også på fødevarer, mens det samtidig reducerer skattetrykket. Der vil dog være enkelte forbrugerpolitiske tiltag, som vi bliver nødt til at gøre for også at skabe mere rimelighed i Danmark.

For det første skal vi **betale (lidt) for at gå til lægen**. Et lægebesøg skal koste 100 kroner, og betales direkte fra patient til læge. Dette vil spare samfundet for 2 milliarder DKK men byrden lægges naturligvis direkte ud til den enkelte borger. Og ja, et sådant tiltræk rammer de syge hårdest, men det bliver ikke fundamentalt for den syges økonomi, og det vil lette adgangen til læger, og det vil også modsvare lidt bedre, at brugeren betaler for de ydelser som bruger har brug for.

Af andre ting, som kommer til at bidrage til statskassen, men som vi ikke forventer de store gevinster ved er, at vi vil **tillade prostitution og ikke mindst det, der så grimt hedder alfonseri**. Det har tidligere ikke været lovligt at tjene penge på at andre sælger sin krop, men det eksisterer i udbredt omfang, og har gjort det i årtusinder. Vi vil hellere have ordnede forhold her, og derfor åbner vi op for, at man kan drive professionelle bordeller, på samme måde som andre driver sine erhverv. På sigt vil det give ordnede forhold for de prostituerede, deres kunder, og ikke mindst vil det skabe bedre rammer og arbejdsforhold for alle de stakkels kvinder, der lider under de ulidelige arbejdsbetingelser som vi desværre ikke er lykkedes med at få bugt med i den nuværende situation.

I samme åndedrag vil vi legalisere **salg og forbrug af hash**, men forlange, at de handles under visse restriktioner i organiserede forretninger. På denne måde vil vi sikre, at dette erhverv, hvor der tilsyneladende forekommer et evigt behov, bliver et legalt og skattepligtigt erhverv, og på samme måde som med alkohol og rygning generelt vil vi naturligvis gøre en statslig indsats for at holde behovet nede på disse stoffer. Det vigtige er dog, at vi her taler om erhverv, som er illegale, men i princippet umulige at holde helt ude. Så hellere gøre tingene lovligt og få dem ind under ordnede forhold. Vi har ingen ambitioner om at gøre Danmark til en nation af hash-rygere, men med gammel tanke på alkoholforbuddet i USA i tyverne, der ikke førte stort andet med sig end at kriminalisere en hel befolkning og lægge store dele af erhvervslivet udenfor lovens kontrol, synes vi, at vi skal prøve at se om vi kan gøre forholdene bedre ved at gøre dem lovlige.

Vi overvejer modeller for tilsvarende ordninger for andre euforiserende stoffer, men da disse er endnu skadeligere end hash vil vi starte med at se på de erfaringer vi vil få med at legalisere hash-markedet.

På det kriminalpræventive område vil vi tillade **offentlig videoovervågning på alle offentlige pladser og veje**, ligesom vi vil tillade privat videoovervågning hos alle erhvervsdrivende og private på de erhvervsdrivendes arealer samt på de nærmest omkringliggende offentlige arealer. Vi konstaterer, at videoovervågning efterhånden er blevet så billig og så værdifuld i efterforskningen af kriminelle handlinger, at vi ikke har råd til at "beskytte" borgerne imod videoovervågning, men til gengæld har vi råd til at beskytte borgerne MED videoovervågning. Vi forventer med en sådan overvågning at reducere en del af den aktuelle kriminalitet, ligesom vi forventer større opklaringsprocenter for kriminalitet begået i det offentlige rum.

Hvad angår vores trafikpolitik vil vi søge flertal for at øge hastigheden på **motorveje til 150 km/t** på særligt udvalgte strækninger, og ved fremtidig motorvejsbygning vil vi også sikre, at motorvejene bliver egnede til denne maksimumhastighed. Til gengæld vil vi skærpe strafferammerne for kriminelle handlinger foretaget bag rattet, i særdeleshed ansvaret for trafikulykker, der påfører andre mennesker skade. Det er et stort ansvar at køre bil.

Jeg har allerede omtalt vores indsatsområde omkring større transparens i erhvervslivet. Vi har også ambitioner om at skabe større transparens i resten af det danske samfund, og vi vil gøre som i vores skandinaviske nabolande og i løbet af de næste par **måneder offentliggøre både skatteforhold og formueforhold** for vores skatteborgere. Det lyder nok voldsomt, men det har fungeret fortrinligt i vores nordiske nabolande i en lang årrække. Jeg vil gerne understrege, at vi gerne vil sætte pris på, at der findes danskere der er gode til at tjene mange penge, og som dermed er gode til at bidrage til det danske samfund i form af skatteindtægter – og ofte også i form af at skabe arbejdspladser. Disse danskere belønner vi allerede med at reducere deres skattetryk væsentligt i fremtiden, og deres bidrag til samfundet bliver – udover de store skattebetalinger – at vi får større åbenhed om skat og formueforhold i Danmark. I dag ved vi ikke, om de rige har tjent pengene sort eller hvidt, og da SKAT's aktiviteter under den borgerlige regering har været omgærdet af så meget hemmelighedskræmmeri, har vi i dag en tilbøjelighed til at mistænke velhavere (og desværre nogle gange med rette) over mest at have bidraget med indtægter til sig selv. Men ud over at denne åbenhed vil give en større indsigt, så vil det også være en væsentlig barriere for at lave sorte penge i Danmark, og vi må derfor forvente, at der alene ved vores åbenhedspolitik vil være adskillige milliard-indtægter til samfundet som følge af, at man ikke længere kan nøjes med at snyde nogle få tavshedsbelagte skattemedarbejdere i Ringkøbing.

Ja så på den måde tager jeg også luften ud af ballonen i den aktuelle sag omkring min egen mands skatteforhold, hvor jeg nogle gange må erkende det forrykte i, at vi er i gang med at straffe budbringeren i stedet for at følge bolden.

Endelig vil vi sætte et arbejde i gang med også at gøre det samme på vores udgiftsside, hvilket igen kan lyde barskt. Men vi ser gang på gang – til tider også takket være nogle meget aktive medier og dygtige journalister, at omkostninger til socialt udsatte grupper har tendenser til at vokse ukontrolleret, og at mange af de offentlige penge, der bruges på socialt arbejde, slet ikke kommer de nødlidende til gode, men havner i alverdens private lommer. Vi vil derfor også skabe en større transparens i de offentlige udgifter, og i den forbindelse tager vi i løbet af 2012 også skridtet og vil beregne og offentliggøre de sociale udgifter per borger, sådan at vi både får åbenhed omkring, hvem der bidrager med hvor meget, men også **hvem der modtager hvilke direkte sociale ydelser**, og hvad disse ydelser koster for samfundet. Det lyder igen barskt, men det vil nok sikre, at nogle uberettigede modtagere af sociale ydelser vil tænke sig om en ekstra gang, inden man stiller sig op i køen til fordeling af vores begrænsede ressourcer.

Det skal understreges her, at på samme måde som det er fuldt legalt, og til gavn for samfundet, at der findes nogle, der tjener rigtigt mange penge, så tager vi også et ansvar for at sikre de svageste i samfundet. Vi skal anerkende, som vi altid har gjort, at det er en vigtig social opgave for det danske samfund at sikre ordentlige leveforhold for de svageste i det danske samfund, og det skal vi ikke ændre på. Men vi skal ikke have berøringsangst om at erkende, og kende til, hvilken pris vi betaler for det. Vi kan også se, at mennesker, der har fået en hjælpende hånd fra vores velfærdssamfund kan udvikle sig til fantastiske skattebetalere, og vi ved naturligvis også, at der altid vil være nogle i et samfund, der primært bidrager, mens andre primært modtager. Men uanset om det går den ene eller den anden vej, mener vi, at **åbenhed** er vejen frem for et moderne samfund. Åbenhed giver øget information til samfundet, der kan bruges af alle, og øget information giver øget velfærd, og vel nok også på sigt en øget følelse af, at vi lever i et retfærdigt og skønt samfund.

Vi ser mange samfund i den ganske verden, der slet ikke fungerer, og vi ser desværre også en række samfund, der fungerer på skrøbelige og især gældsplagede fundament, der kan kaste dem ud i tumult og uro.

I Danmark har vi tradition for at have orden i sagerne og ro i gaderne. Med alle disse tiltag får vi meget at se til i 2012 og fremover, og selvfølgelig er det altid en stenet vej når man går i gang med alvorligere reformer, som vi vil i 2012. Men målet er, at vi i løbet af 2012 både får vækst og øget velstand, og at udviklingen i Danmark – trods vores store afhængighed af det internationale samfund – vil vise vækstrater der bliver nævneværdigt bedre end den generelle verdensudvikling, og at vi med vores mange tiltag på sigt kan blive foregangsland for mange andre lande i verden, der vil skabe velfærdssamfund og en tilfreds befolkning i et spirende åbent demokrati.

I 2012 skal vi alle smøge ærmerne op og få noget fra hånden. Der bliver meget at bestille, og jeg har også min tiltro til, at vi får reduceret arbejdsløsheden til et mere "naturligt" leje på et par procenter, i løbet af de næste 24 måneder.

Jeg vil ønske alle danskere et godt nytår og et godt 2012 og håber, at vi sammen kan sikre, at Danmark fortsat og i endnu højere grad end tidligere bliver et af verdens skønneste lande at leve i.

GODT NYTÅR 2012